

داستانهای فلکوریک شغنان

پیر زن جهیل شیوه

نوشته: وحیدالله غالب

۲۳ فبروری ۲۰۱۴

جهیل شیوه که در جنوب شغنان، شرق راغ، شمال غرب اشکاشم و در غرب دریای آمو موقعیت دارد، دارای طول ۱۴ کیلومتر، عرض ۳ کیلومتر و عمق آن از ۳ تا ۴ متر است. آب آن خوش مزه می باشد.

شیوه که يك منطقه خوش منظر کوهستانی و دشتی شغنان است. زمانی در آنجا پادشاه نشینی بوده است و مردمان ثروت مندی در این منطقه زندگی میکردند.

روزی پیر مردی گرسنه در لباس صوفیانه از يك منطقه شیوه که امروز بالای آن جهیل شیوه خوابیده است، عبور میکند و از هر کسی که طلب لقمه نانی میکند همه بجای اینکه کمک اش کنند، ایشان را تمسخر نموده با سنگ میزدند و می آزدند. بلاخره نظرش به یک خانه کوچکی غریبان می افتد و خود را در این خانه پنها میخشد تا اینکه صاحب این خانه کوچک به وی نظری می افگند و از ایشان می پرسد که ای درویش از کجایی و بکجا خواهی رفت؟ پیر مرد در جوابش میگوید من درویشی هستم ، گرسنه و نمی دانم از کجا آمده ام و بکجا خواهم رفت. لقمه نانی می خواهم لیکن در این دیار کسی به طلبم مرا نخواهد رساند. صاحب این خانه کوچک که یک پیر زن بود چیزی دارد که خودش میخورد و بس. پیر زن با افسوس لقمه نانی که بخود تحیه نموده است آن را برایش با پیشانی باز در سفره قرار داده تا نوش جان کند.

روز بعدی مردپشمینه پوش بخانه همین پیر زن آمده و به وی میگوید: دخترم تو از این ده برو بالای کوه و هر آن چیزی که داری با خود ببر چون این منطقه نابود خواهد شد. پیر زن حیران شده به گفت آن مرد پشمینه پوش میکند و صبح هنگام

حرکت میکند. زمانیکه در بالای کوه میرسد بیادش می افتد که خروس و غربالش

را فراموش کرده است و در همین اثنا نظری به پائین میکند که تمام منطقه زیر آب فنا شده است و خروس و غربال وی بالای آب قرار گرفته اند. همین غربال و خروس امروز بشکل سنگ (سنگ گلوخ) در کناری بالای این جهیل موجود اند و مردم این داستان را بر اساس آنها تا جایی میپذیرند.

قصه دیگری از این جهیل این است که میگویند: اگر داخل جهیل شیوه کدام چیز کثیف انداخته شود. جهیل آن را در داخل خود جای نمی دهد آن چیز را بیرون در کناری میکشد.

(بدخشان در تاریخ جلد اول و دوم دکتر صاحب نظر "مرادی" ص ۴۲)
قصه های شفاهی مردم